

съ всички офицери и Хитрово на коне потеглиха за града. Редици войска по улицитѣ, свищовската и русчушката дружина, опълчението (много добре), гърмогласно ура, arcs de triomphe [триумфални арки]. Чести спирания, речи, ние отзадъ не знаехме какво се говори. Тласканица отъ странитѣ. При една арка наредени всички депутати консерватори, забелязахъ Балабанова, Бурмова, Адженова, Грекова, Начевича, Цачева и т. н. Beautiful ladies [красиви жени]. Terrain très étrange [теренътъ е много страненъ], урви и хендеци въ града. Най-после сме горе. Цигани и турци се качваха на нашия файтонъ, да видятъ какво става напредъ. Дипломатическото тѣло въ униформа бѣше на едни прозорци въ дъното — като библейскитѣ картини на Дорѣ.

Слѣзохме. Христо съ голѣмитѣ мустаци бѣше вече при вратата. Горе (частна кѣща) голѣмъ салонъ, пълно съ офицери, Логвеновъ, Боборикинъ, Лонгиновъ и пр. Приемане на дипломатическото тѣло, речъта на Thielau и отговорътъ на княза, и двамата четоха. Подиръ това въ стаята на княза вжтре влѣзоха екзархътъ, Симеонъ, Григорий, Константинъ. Долу бурна акламация, князътъ излѣзе на балкона. Запознахъ се съ префекта Джабаровъ, братия майоръ Кашалински, съ чипоносия полковникъ Мироновъ и др. Подиръ това се явиха депутации при княза, 36 души отъ града Свищовъ (стариатъ баща на Желѣзковича), князътъ имъ говори за своитѣ симпатии къмъ града, на български; плѣвенска (троянска), раховска (моли за прошка), отъ Силистра, много турци, опълченци (Бобевски и Хитовъ) и пр. Князътъ отдѣлно прие Нихада. И Криловъ бѣше тукъ. Следъ това пакъ се върнахме въ парахода.

Неклюдовъ, новиятъ attaché на Хитрово, смѣшенъ юноша на петроградскитѣ улици и на тѣхния свѣтъ, пристигна като куриеръ отъ Петроградъ съ ордена на Александъръ Невски. Голѣмиятъ руски персоналъ. Лейтенантъ Coligny (началникъ на свищовската полиция) е на парахода. Цанковъ е въ Свищовъ, не може да излѣзе отъ кѣщи, предъ кѣщата е поставена „почетна“ стража, Караискакисъ съ опълченцитѣ една нощъ нападнали кѣщата, ала се разбѣгали предъ идването на полицията. У Славейкова, когато искалъ да излѣзе отъ парахода, били намѣрени 1 пушка, 4 револвера, за собствена, казалъ, отбрана; избѣгаль. Каравеловъ, казватъ, излѣзълъ за винаги вънъ отъ България. Госпожа Каравелова била ужъ тукъ въ Свищовъ. На другия день въ срѣда рано сутринята избѣгали въ Зимничъ Ник. Живковъ, Сарафовъ и др. Сарафовъ гледалъ само да извърши нѣкое беззаконие, та да не му дадатъ карта да влѣзе въ Събранието. На вечеря бѣха Еренротъ, Спасъ (бучинодервентскиятъ народенъ представителъ). Получи се телеграма отъ Арсениева отъ Пловдивъ (дешифрира я Клоппенбургъ) — Вълковичъ не приемалъ,